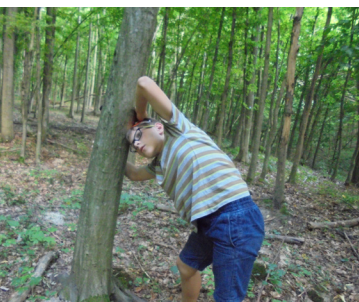

ORSZÁGÚT

Az Országúti Ferences Plébánia lapja

2018 szeptember

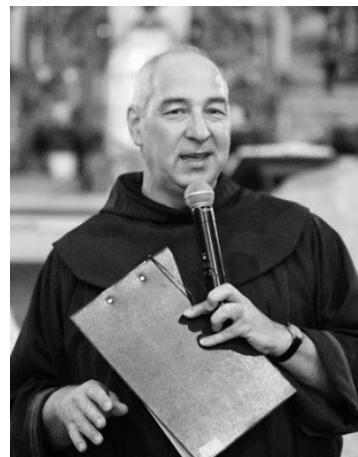

2018

nyár

Beköszöntő

„Élő kövekként...”

Szent Péter apostol első levelében olvassuk: *„Járuljatok őhozzá, mint élő kőhöz, ...és ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá, szent papsággá...”* (1Pt 2,4-5)

Az Egyház Krisztusból él, rá épül. Minden plébánia-közösség életének középpontjában Ő áll, de hivatását és küldetését csak úgy teljesíti, élő közösséggé csak akkor épül, ha minden hívő tőle telhetően élő kőként bekapcsolódik ebbe az épületbe.

Az Országúti plébániaközösség befogadó közösség. Vannak, akik itt élnek, ide tartoznak, és vannak, akik ide járnak: mint egy országúton elhaladva – Krisztust keresve – betérnek, s aztán mennek is tovább. De akik idetartozónak tudják magukat, élő közösségként vannak jelen, szívükön hordozzák a templom és egymás ügyeit, a közösség épülését.

Milyen egy élő és életadó keresztény közösség? Fábry Kornél atya egy előadásában ezeket a szempontokat ajánlja figyelmünkbe:

Szeretetteljes és befogadó. Ha van egy csapat, akik összejárnak, és láthatóan szeretik egymást, akkor mások is könnyebben jönnek közelebb. Az igazi befogadó egyházközség szeretetteljes.

Közösségi. A hívek odatartozónak érezhetik magukat, mert fontosak – a plébániára mint a *mi* közösségünkre gondolnak, tesznek érte, nem pedig szolgáltatóházként tekintik.

Hívő. Hinni azt jelenti: bízom. Nem véletlenül vagyok itt, hanem Krisztusért – ő hívott és Ő küld. Nekünk át kell adni egymásnak a hitet. Az élő közösségben mindenki személyes istenkapcsolatra törekszik, ugyanakkor érzi felelősséget is: a közös hitünk a legnagyobb kincsünk.

Evangelizáló. Ha valaki találkozik Jézus Krisztussal, olyan öröm tölti be a szívet, amit nem tud magában tartani. Egész egyszerűen meg kell osztani mindenkivel. Az örömhír gyorsan terjed.

Imádkozó. Mindennek az alapja az imádság, mert az imádság nem más, mint kapcsolat Istennel. Ez mindenkinek személyes ügye kell, hogy legyen. Fontos, hogy tudjunk együtt és egymásért is imádkozni, liturgiánk méltó és felemelő kell legyen.

Nagylelkű, adakozó. Ahogy az Apostolok Cselekedeteiben olvassuk: mindenüket eladták és szétosztották. A gazdagok adtak a szegényeknek, így a szegények sem szűkölködtek, a gazdagoknak is jutott. A hívek érezzék a sajátjuknak, otthonuknak az egyházközséget. És ha látják, mire fordítják a pénzüket, akkor szívesen adakoznak is.

Szolgáló. Aki sajátjának érzi az egyházközséget, abban szolgálatot is vállal: ki-ki megtalálja a karizmájának megfelelő közösségi szolgálat lehetőségét.

Növekvő. Ha mindez megvalósul, akkor a közösség növekedni fog. Az egészséges közösség növekvő közösség. Ha csökken, sorvad egy közösség, akkor valami nem egészséges benne. Akkor meg kell vizsgálni, mitől csökken a létszám.

Hogy is állunk ezekkel? Ki-ki mérlegelheti, hogy látja, van-e teendőnk.

Ez a kis újság egy pillanatképet nyújt arról, kik is vagyunk, mit is élünk, hova is tartunk. Szeretettel adjuk kézbe, mint alkalmi kiadványt, hogy segítse, építse, erősítse összetartozásunkat, hogy *mint élő kövek épüljünk fel lelki házzá, szent papsággá...*

fr. Zalán

Nyáron történt

„Gyertek, menjünk fel az Úr hegyére!” – plébániai gyerektábor, Pénzesgyőr

A zsoltárt követve július közepén pont negyvenen (34 gyerek és 6 felnőtt) elvonultunk a Magas-Bakony közepébe, Pénzesgyőrbe, hogy öt napig megéljük a teljes keresztény életközösséget. Mivel a két szomszédos településen a magyarországi szerzetesség két ősi apátsága áll — Bakonybélben a bencések, Zircen a ciszterciek — ez évi táborunk témája a megszentelt élet hivatása volt. A gyermekek zömében általános iskolások voltak (köztük négy bátor első osztályos), de külön örömeinkre eljött velünk 7 gimnazista ifi is, akik vidám jelenlétükkel és hasznos segítségükkel lopták be magukat mindannyiunk szívébe. Szállásunk a falu végén lévő utolsó házban volt, melyet a Pangea Környezetvédelmi Egyesület tart fenn. Ellátásunkról magunk gondoskodtunk, amiben az összes táborozó részt vett. Mellettünk búzamező indult, alattunk hatalmas gyümölcsöskert várt, s az alsókertben legelő két szelíd ló nem győzte fogadni az etetést és a simogatást.

Indulásnál még kissé megilletődve fogadtuk egymást, nem mindenki ismerte a másikat és a tavalyi barátság is kicsit kopott a hosszú tanév alatt – nem tudtuk mire számíthatunk egymástól. A kitűnően abszolvált öt perces átszállás, a nagyon kedves fogadtatás Zolibától és lánykájától, a sok felderíthető és bejárható zug aztán gyorsan egy csapattá kovácsolt bennünket. Az otthonról hozott anyai ellátmány jó alapja a táborindító ebédnek is – lehet bókászni, tábortűzhöz készülni, tollasozni, a biokert gyümölcsösében legelészni ribizlit, málnát, almát, piszkét kipukkadásig, a lovakat vakargatni, almával etetni, piócazni és békát ugratni

a kis tavunknál. Szóval belaktuk a terepet! Másnap Magyar Zoli bácsi jött, hogy legyen kenyérünk is. Vezetésével végigkövettük a kenyér készítésének útját: lisztet őröltünk, százéves falusi teknőben, nyakig lisztben, 4-es váltásban dagasztottuk a 16 kg lisztből készülő heti kenyéradagunkat. Jó páran megizzadtunk a munkában. A felfűtött kemencében a 3 kilós kenyerek mellett a gyerekek formázta perecek, zsemle és lepények is megsültek. Az általunk őrölt lisztből készült kovásztalan kenyér is a délutáni szentmiséhez. Feledhetetlen volt, ahogy az aznap hozzánk csatlakozó Zalán testvérrel együtt vártuk a kemencéből kikerült, illatozó kenyeret, melyeket Zsombor testvér rögtön meg is áldott. Közben nádsípot csináltunk, méhviasz gyertyát mártogattunk – mert a világosság sem árt. Ebéd előtt még felálltak a tábori focicsapatok a patakparti pályán, hogy biztosan meglegyen a jó étvágyunk, s úgy is lett. Délután a szerzetesi hivatásról beszélgettünk három korosztályban, Eszter és Zsombor testvér a kisebbekkel, míg Zalán a gimnazistákkal osztotta meg életét és gondolatait. A szabadtéri szentmisén az oltáron a mi munkánk gyümölcsei voltak: festett oltárkép, méhviasz gyertya és frissen készült kovásztalan kenyér. A napot tábortűzzel zártuk.

Pénteken meglátogattuk az éppen ezer éve alapított bakonybéli bencés monostort, ahol Anzelm testvér beszélt a monasztikus életükről és kalauzolt minket az perjelségben. Az ötvösműhelyben munka közben láttuk a szerzetes testvéreket, amint rézből és bronzból készülő műtárgymásolatokat csomagoltak. Visszafelé elsőként a Szent Gellért remeteségénél lévő Szentkutat kerestük föl, majd a vadregényes Gugyor-szurdokon át kirándultunk haza (a csalánost is legyőzve!), melybe azért belefért két számháború is. A lányok a frissen szedett ribizlivel piskótát sütöttek, nehogy nagyon megéhezzünk a vacsora előtt. Amúgy nagyon kitétek magukért: másnap pedig nagy halom palacsintát is csináltak. Szombaton délelőtt nagy sportolás volt, majd Zsombor testvérrel iniciálét festettünk, Eszter testvérrel nemezeltünk, közösen szolozsmázni tanultunk. Délután a nagyfiúk szerveztek akadályversenyt, majd Julcsi rendezésében és nagyszerű színművészeink előadásában, a feledhetetlen Tihamér címszereplésével Sobri Jóska történetének örültünk. Az alkonyatban Pintér Marci rögtönzött koncertje színesítette népdalaink dallamkincsét. A vasárnapi zá-

rómisen hálát adtunk az élményekért és imádkoztunk azért a 92 éves néniért, aki hűségesen szívében hordja és imáiba foglalja plébániánk hittanos gyermekeit. A nagy pakolás és a korai busz-indulás miatt Salamin Géza szervírozta ebédre a pizzákat, amit piknik-szerűen a szaleliben fogyasztottunk el, majd irány haza. Jó volt együtt játszani, énekelni, beszélgetni, sütni, főzni és mosogatni és megtapasztalni, hogy örömet tudunk adni egymásnak. És mindezek mögött, nem csak a közös imában és szentmisében, ott lapul a Jóisten szeretete, aki összehozott minket az Országúti Plébánián.

(A tábor képei megtekinthetők a plébánia honlapján a fotógalériában)

Somogyi Móni-Gödölle Matyi

Családok családja – OCST, Szigetszentmárton

Idén hatodszor került megrendezésre plébániánk legnagyobb létszámú nyári programja, a családok tábor, mely idén új helyszínen, Szigetszentmártonban volt. Az, hogy 23 család összesen 120 fővel vett részt, mégsem ment a meghittség rovására, sőt: a Plébánia nagy családjaként tudtuk eltölteni a szerda délutántól vasárnap ebédig tartó időszakot még úgy is, hogy szerencsére voltak olyan családok is, akik most először vettek részt az OCST-n. Leginkább talán azért volt ennyire családi a hangulat, mert mindenki lelkesen hozzátette a magáét nemcsak az előkészületek alatt, de ott a helyszínen is, és mindenki adott a többieknek egy szeletet önmagából. Voltak lelki programok a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEC) jegyében, melynek csúcspontja a péntek esti szentségimádás és virrasztás volt, melyhez az elmélkedést Zalán testvér gondolatébresztő előadása segítette. Az ifjúsági korú gyermekeinknek külön elmélkedést

és szentségimádást szerveztünk. A házaspárok útja programot is ki szeretném emelni, mely alkalmat adott nekünk, házaspároknak a meghittség elmélyítésére azáltal, hogy a tizennégy stáció alatt, melyek a házasság egy-egy szakaszához köthető elmélkedést jelentettek, visszaevettünk szerelmünk gyökeréig.

Voltak kulturális programok is, például családi gyertyadíszítés és egyéb kézműves tevékenységek, valamint a családok közösen elkészítették a NEK logóját papírmozzaikból, mely minden bizonnyal hamarosan plébániánk egyik falát fogja díszíteni. Zsombor testvér az ikonfestészetéről tartott emlékezetes előadást. Általa mint gyakorlott ikonfestő által nyerhettünk betekintést nemcsak az ikonfestészet fogalmába, de a festés legapróbb fortélyaiába is, kézbe vehettük a füstlemez forgácsokat, eszközöket, megcsodálhattuk az élénk színű festékpáros üvegcséket. A résztvevők előadásai a Katolikus Rádióról, az önzetű autó tervezés jelenéről vagy a Magyar Nemzeti Banknak a pénzügyi rendszerben betöltött szerepéről mind-mind gazdagították a tábort. De hogy ne csak a lélek és a szellem gyarapodjék, arról a számos sportprogram gondoskodott. Voltunk sárkányhajózni a ráckevei Duna ágba, a családi sorsverseny és az ovis olimpia is megrendezésre került, valamint az ifjú cserkészek, egy másik nap pedig egy „örege” cserkész a lányaival külön azért utaztak le hozzánk, hogy a felnőtteknek szóló előadások alatt gyermekeinknek programot tartsanak. Emellett volt alkalom fürdőzésre a vízimadarakkal és halakkal népes Duna-ágban, valamint focizásra, métázásra és még sok egyéb. És volt néhány vállalkozó kedvű résztvevő, akik biciklivel érkeztek a táborba, és biciklivel is indultak haza. A tábor záróprogramján a résztvevők közfelkiáltással megszavazták, hogy az idei volt a legjobban sikerült Országúti Családok Tábor, valamint azt is, hogy jövőre se maradjon el. Ezúton bátorítunk mindenkit, csatlakozzon jövőre, mert jó együtt!

Szelényi Zsolt

Szent Ferenc nyomán, és az örök városban

Nemzetközi ministránszarándoklat

Mikor Zalán testvér tavaly ősszel megkérdezte, lenne-e kedvem a Rendtartomány ministránsaival Olaszországba zarándokolni, nagy örömmel mondtam igent, hiszen egy zarándoklat keretében Szent Ferenc életének néhány állomását és az örök várost megtekinteni kihagyhatatlan ajánlat.

Július 26-án délután a pasaréti templomnál gyülekeztünk, azonban a buszunk késése miatt volt időnk ismerkedni, játszani Péter testvér vezetésével – ez az idő hasznos volt, bár bevallom, mind a 44 nevet most sem tudnám visszamondani.

A határt egy szombathelyi éjszakát követően csak másnap léptük át, aznapi utunk az osztrák Alpok gyönyörű tájain vezetett, majd este megérkeztünk La Verna-ra. Másnap az ottani hegytetőn lévő kegyhelyet tekintettük meg, Szent Ferenc itt kapta sebhelyeit, a stigmákat. A praktikum miatt nem az életút szerint, kronologikusan jártuk be a szent helyeket, de talán nem is baj, hogy ez volt az első helyszín, mert így az ottani elmélkedés segítette gyengeségeinket, fájdalmainkat helyes szemszögből nézni.

Ezt követte Santa Maria Deigli Angeli, ahol a Porziuncola bazilikát látogattuk meg. A bazilika egy Ferenc által épített kápolna köré épült, ám nem elnyomva, sokkal inkább kiemelve azt. Itt minden szombat este egy Mária-körmenetet tartanak, gyönyörű énekekkel, gyertyákkal. Számomra azért is meghatározó emlék, mert a rózsafüzér egy tizedét én imádkozhattam elő magyarul. Másnap a híres Assisi városába értünk (ez Santa Maria D. A. melletti hegyen fekszik, hangulatos város, rendkívül méretes bazilikákkal (Szent Ferenc, Szent Klára, Szent Rufin). A nagyszámú turista ellenére itt is volt

lehetőségünk az Istennel való személyes találkozásra. Majd egy hosszabb hegyi gyalogtúra után Carceri remeteségét ejtettük útba. Ferenc akkor jött ide, amikor szeretett volna elcsendesedni, és az elcsendesedésre nekünk is alkalmunk volt. Fantasztikus egy órát tölthettünk el csendben, a Naphimnust imádkozva, a természet szépségében az Alkotó felfedezésére.

Ezután már Róma felé álltunk meg Greccioban, ahol Ferenc az első Betlehemet állította, ahonnan a Betlehem-állítási hagyománya ered. Itt minden nap lehet karácsonyi szentmisét mondani. Előd testvér szentbeszédével egyetértve mondom, az, hogy nyáron ünnepeltünk karácsonyt, szokatlan, de segít a misztérium megértésében, a havas, fahéj-illatú, száncsen-gőhangú, fényes-csillogó hangulat levetkőzésével, a Megtestesülés lényegére koncentrálni. Persze azért a Betlehem-kiállításra is jutott idő.

Rómába érve nem csak az emberek száma, de a hőmérséklet is a magasba szökött, így vízzel a kula-csunkban felfegyverkezve mentünk a pápával való közös imádságra. A körülmények nagyon nehezítették az elmúlt napokhoz hasonló megérintettséget, de Isten az ilyen szituációkban is jelen van. Lehet, nehezebb észrevennünk, ugyanakkor néha jó lehet, ha nem kényelmesen találkozunk az Úrral.

Róma látnivalói számtalanok, rengeteg kulturális és lelki élménnyel gazdagodhattunk az olasz fővárosban. Jó volt találkozni a magyar és külföldi ministránsársakkal.

Ezúton szeretném megköszönni az Országúti Ministránsok nevében Zalán testvérnek a felkészítést, Achilles, Előd, Egyed, Pió, Péter és Dániel testvéreknek a lebonyolítást, és Mindazoknak, akik imáikban hordoztak minket. Azt gondolom, gyarapodtunk kulturális ismeretekkel, és értünk, nőttünk a hitben és az Istenkapcsolatban – Deo gratias.

Bálint Mátyás

Én így éltem meg

A legnagyobb, felejthetetlen élmény az a csönd és béke ami Carceriben volt, hogy milyen jó a világból elszakadni egy órára, a természetben imádkozni, és közben az egész életemet átgondolni. Másrészt óriási élmény volt Rómában a magyar mise után a Szent Ignác templomnál és egy vasútállomáson a többi magyar ministránssal együtt énekelni, miközben mindenki próbált a másiknál hangosabb lenni. (Laci)

Nagyon jó volt a zarándoklat!!! Nagyon jól feltöltődtem lelkileg és élményileg is!

Turistaként: elképesztő élmény volt az egész út (bár sajnos közben lebetegedtem). Csodás hely volt La Verna! A tengernél is voltunk, aminek nagyon örültem, hiszen ezelőtt még egyszer sem voltam tengernél/tengerben. Assisi városa egyszerűen lenyűgözött, nagyon hangulatos város és gyönyörű a Szent Ferenc bazilika is. Nekem legjobban Assisi tetszett az egész zarándoklat során, de Grecco, San Damiano, Carceri és a Porciunkula egytől egyig szép helyek. Zarándokként: nagyon nagy szükségem volt erre a lelki feltöltődésre! Örültem, hogy ennyi misénk volt. De legjobban az egyéni imádkozások tetszettek. Sajnos a pápát csak távolról láttuk, de így is nagy élmény volt Vele „találkozni”. Összességében: Nagyon szép volt a zarándoklat, rengeteg élménnyel gazdagodtam. (Zsombor)

Új házfőnök a kolostorban – Tihamér atya

Szolgálni a boldogságukat

Kedves Testvérek, Kedves Olvasók!

Egy új szolgálatot kezdve, illik bemutatkoznom annak a közösségnek, amely befogad. Igaz, ez a szolgálat nem annyira új, hiszen 30 évvel ezelőtt már egyszer megtörtént.

Újpesten születtem 1943. december 6-án, de Szécsényben nőttem föl. Állatorvos édesapám ugyanis a háború alatt ott kapott állást. Gyerekkoromban, a szerzetesek 1950-es elhurcolása előtt ismertem meg a ferenceseket. Szüleim mindig vállalták a hitüket, a család együtt járt misére a Rákosi-korban. Tízéves lehettem, amikor megfogalmazódott bennem: pap szeretnék lenni. Így kerültem 1958-ban a ferences gimnáziumba kispap-jelöltként.

Az egyházmegyei kispap-jelöltből végül ferences szerzetesnövendék lett.

A gimnáziumi évek alatt mindvégig kitartottam a pap-ság mellett, majd negyedikben ferencesnek jelentkeztem. A közösség hatott rám, illetve Szent Ferenc szellemisége vonzott. Tanárain nagyszerű emberek voltak. Prefektusom Iglói Ignác atya, osztályfőnököm a piarista Csányi László, Beney György oktatta a matematikát és a fizikát.

Amikor belépett a rendbe, hármas döntést kellett hoznia: pap, szerzetes és tanár lesz.

Csak azzal a feltétellel vehettek fel, ha vállalom a tanárságot, bár nem volt ilyen ambícióm. A matematika-fizika szakpárt választottam.

1962-ben érettségizett. Gimnazistaként mennyire élt üvegházban, mit tudott a külvilágban folyó egyházellenes támadásokról?

Esztergomban valóban védeltséget élveztünk, de szentendrei gimnáziumunkban meghurcolták a diákokat és az atyákat.

Somogyvári Hetény

atyát 1961-ben gyilkolták meg az ávosok. Előtte két évig a hittanárom volt, majd a szentendrei iskolába került. A világi hatalom öngyilkossággént igyekezett föltüntetni halálát.

Nem félt, hogy a kommunista világban üldöztetést, börtönt, akár mártíromságot is vállalni kell?

Szüleimtől azt láttam, azt tanultam, bármibe kerüljön is, hitünket minden körülmények között meg kell tartani. Ez a konokság, ez az elszántság munkált bennem. Amikor beadtam a jelentkezést, életem végére képzeltem magam. Visszatekintve hogyan ítélem meg földi életemet, vajon érdemes volt-e ezt az utat követnem? Talán geológus, mérnök vagy orvos legyek? Mindegyik hivatással segíthetem az embereket, de nem biztos, hogy boldoggá teszem őket azzal a szolgálattal. Egyetlen dolog van, amivel maradandóan szolgálhatom a boldogságukat, az pedig a lelkükkel való foglalkozás, hogy rátaláljanak Istenre.

A novíciusi évet is az esztergomi épületben töltötte.

Majd a teológiai tanulmányokat is itt végeztem. A teljes képzés ebben az épületben folyt. Három alkalommal ideiglenes fogadalmat, majd 1966-ban örökfogadalmat tettem. 1968. február 25-én szentelt pappá Szabó Imre püspök. Utána készültem az egyetemi fölvételre.

Hogyan folytak az egyetemi tanulmányok?

A matek – fizika nem ment könnyen, időnként „UV”-m is volt. Csoporttársaimmal nagyon mély, kollegiális kapcsolat alakult ki. Nem hangoztattam ferences mivoltomat, de volt, hogy éppen Pasaréten tartottunk mikulási összejövetelt. Mind a mai napig minden évben tartunk csoporttalálkozót. A diplomát két lépésben szereztem meg, miközben elkezdtem esztergomi pedagógusi munkámat.

1973-tól tizenöt éven át az esztergomi gimnáziumban tanított.

A tanítás mellett kollégiumi nevelőtanár is voltam, egy időben rektor-helyettes, majd rektor, a kollégium vezetője. Akkoriban alakítottuk át kisebb szobákra a hatalmas hálótermeket. A diákokkal, úgy érzem, nagyon jól megértettük egymást. A szigor mellett megvolt a jó értelmű cinkosság. Téli kirándulás alkalmával volt, hogy hógolyó-záporral viszonyozták a szigorúbb osztályzatokat. Kamaszos háborgásaikat belső együttérzéssel, derűvel igyekeztem fogadni. Az esztergomi utolsó három évben megbíztak a házfőnöki teendők ellátásával is.

További pályafutása is házfőnökséggel kötődött össze.

Nem volt könnyű a három évig tartó szolgálat a budai rendházban. 12-en voltak 80 év fölötti korban. A bölcs, sokszor megfáradt öregek között nem volt egyszerű fiatalon az irányítás feladatát vállalni. A házfőnökség mellett a jelöltek magisztere lettem, akik az ellenpólust képviselték. Részt vettem a plébániai lelkipásztori munkában, lelkes ifjúsági hittan-csoport vett körül, akiket szintén bevontam az élet dolgaiba. Nagy élmény és tapasztalat-gyűjtés volt egy erdélyi, majd egy kárpátaljai kirándulás. Fontos része volt még ennek az időnek, hogy Szentendrén matematikát és hittant tanítottam.

Közben, 1989-ben megindult a kárpátaljai misszió.

A kezdetektől szívesen részt vettem volna benne, de csak két év múlva, 1991-ben váltam erre szabaddá. Történelmi időkben. 1991 augusztusában léptem a Szovjetunióba, és pár hónap múlva már Ukrajnából utaztam Magyarországra.

Kárpátalja valóban missziós területnek bizonyult.

Ugyanakkor óriási szabadságot nyújtott. A lelkileg kiéhezett, szinte euforikus örömben élő emberek

mindenre készek voltak, hogy megújítsák a katolikus közösségeket. Én meg folytattam a Zatykó László atya által megkezdett munkát az óvodásokkal, a fiatalokkal, a felnőttekkel...

A ferencesek rendkívüli munkát végeztek: a lelki ellátás mellett az élelmezésben, a szegények gondozásában, a magyar kapcsolatok segítségével, a gyógyszerés az orvosi ellátásban is szerepet vállaltak. Ehhez fokozatosan bontakoztak ki a karitászközösségek a plébániákon.

Visszakaptuk a kolostort, a plébániaépületet, Csetfalván szép templom épült, Újlakon az állami iskolát egyházi alapítvány vette kézbe, így építettünk modern, új iskolát. A mezőgazdaságban dolgozókat gépekkel segítettük. A misszió tehát nemcsak lelkipásztori szolgálatot nyújtott, hanem az emberek életének keresztény értékekre épülő reményteljes megerősítését is szolgálta. Nem beszélve a két nagy árvízről, amelyek után a karitás szervezetei igen hatékonyan segítettek.

2002-ben hazakerült Mátraverebély-Szentkútra.

Pihenésre volt szükségem, másfél évig orvosi ellenőrzés alatt álltam. Még fél év sem telt el, amikor áthelyeztek gyerekkorom helyszínére, Szécsénybe. Négy évig káplánként szolgáltam Zalán atya mellett. Bár senki sem próféta saját hazájában, a közös gyökerek sok mindent egyszerűbbé tettek. Itt is volt lelkes ifjúsági csoport, betegeket látogattam, szentségek felvételére készítettem...

Majd ismét Szentkút következett.

Négyen kerültünk a nemzeti kegyhelyre 2006-ban, azzal, hogy fogjunk hozzá, álmodjunk nagyot. Tíz hónap után azonban – megint csak a rend szükségére szerint – Zalaegerszegen folytattam az álmodást. Kineveztek az ottani ferences templom plébánosává. Két év múlva visszahelyeztek Szentkútra. Akkor kezdődtek ott a nagyszabású munkálatok, ugyanakkor folyt a belső, lelki építkezés is: keresztelőre, esküvőre készítettem fel, gyóntattam, prédikáltam. Nyolc év telt itt.

Tavaly augusztusban a Rend vezetése Esztergomba küldött, hogy a nehéz szolgálatot végző testvérek közösségét fogjam össze. Úgy vélem, hogy apró lépésekkel előbbre jutottunk. Itt csak messzebről kísértem a nevelő-oktató munkát, inkább más területeken egészítettem ki a ferencesek életét.

Ez év augusztusában újabb változás következett: az én szolgálatomat Kapisztrán atya vette át az esztergomi közösségben, gazdagabb eszköztárral az ottani igényekhez. Az én feladatom pedig az itt élő közösség gondjainak segítése. Szívesen jöttem, remélve, hogy hasznára lehetek testvéreimnek, s úgy vélem, ők is szeretettel vártak és fogadtak.

Hogyan foglalná össze eddigi papi-szerzetesi ars poeticáját?

Alapvető beállítottságom és vágyam, hogy lelkipásztorként az emberekkel foglalkozzam. Hiszem, hogy a pedagóguspályán töltött 18 esztendő is gazdagabbá tette papi mivoltomat, szerzetesi életemet. És a ferences családhoz való tartozás jelenti a megtartó erőt.

A papság nem egyszemélyes, sem küldetésében, sem

kivitelezésében. Minden megkeresztelt ember Krisztus papságának részese, és velünk, a szolgáló papsággal együtt, közösen építjük Isten országát, és hívjuk meg a kívülállókat Krisztushoz.

fr. Tihamér

(A Franka lap 2018/1. számában megjelent interjú alapján)

Gyerekzsivaj

Kisgyermek a szentmisén – Bíró László püspök atya gondolatai

1. Hány éves kortól vigyük a gyermekeket misére és miért?

Nincsenek szabályok arra, hogy hány éves kortól lehet gyermekeket vinni a misére. Úgy gondolom, nem lehet elég korán kezdeni! Már a magzatra is hatással vannak a külső hangok, a zene, s születés után megnyugtató lesz számára az, amit magzati korában gyakran hallott, ami megnyugtatta. Miért ne lehetne ez a Szentmise dallama!? Mindenesetre jó a gyermekekkel megismertetni már kicsi korban azt a közvetlen lelki örömet, amit a Szentmise gyermekeknek és felnőtteknek adhat. Ezzel sokkal több ember kerülne közelebb Istenhez. Közvetlen élményt kell nekik adnunk, ne csak a kötelességtudat vezéreljen minket!

2. Mi a javasolt, külön menjen az egyik szülő a kicsikkel vagy inkább vállaljuk be a zajongást, a rendetlenkedést a miséken, de az egész család együtt menjen, és miért? Érdemes a szülőknek a gyermekekkel együtt misére menni, és a kicsik figyelmét terelgetni a szentmise látható részei felé, suttogva magyarázni nekik a maguk kis szintjén. Sok kisgyerek éppen 2 és 4 éves kora körül van az utánozós korszakban – jó értelemben véve meg lehet próbálni ezt ki is használni és a külsőségek felől a belső úton felé indulni, kis kezüket fogva, kis lépéseiket igazítva Isten felé. Ha a gyermekeket rendszeresen viszik misére, akkor alapjává válhat ez annak, hogy megérezzék: a vasárnap valamiért különbözik a hétköznapiaktól.

Ha általában is szeretnek másokkal együtt lenni és együtt csinálni dolgokat, kialakul bennük a maguk

szintjén a vágy, hogy ők is ott akarjanak lenni, ahol a családból mindenki.

Ha a gyermek már megtanult járni, vagy mászni, nem ül el csendben sehol az égvilágon! A templom sem kivétel! Sőt, mi több! Izgalmas helyek tárháza a tornyos épület: kukucskálós zugok (gyónatószerék), csupa meghódítandó személy, szuper csillogó táskákkal, kapcsolók (ventillátorok), az örök elérhetetlen rojtos asztalterítő, amiért érdemes versenyt futni a szülővel az oltár felé.

Ez egy normál katolikus misén egyszerűen vállalhatatlan, de

vannak a gyerekeknek szóló mocorgós misék, ott már tehetünk minimális engedményeket!

3. Mit lehet bevinni a misére és mit nem lenne ajánlatos? A bicikli, roller és egyéb nagyméretű, zajos tárgy nem a templomba való eszközök!

Nyugodtan lehet beszélni a gyermekeknek arról, hogy a templomba is jó együtt menni; de ott is vannak szabályok, amiket be kell tartani. Mise után – esetleg még előtte – lehet egy közöset sétálni, valami olyan dolgot csinálni közösen, amit szeretnek a gyerekek (pl. kismotorral, biciklivel menni a templomig meg vissza, vagy vihetik a kedvenc plüssállatukat, és leültethetik magukkal, vagy bármi, ami a helyzetüknek megfelel).

4. Nálunk sok szülő olvastatja, rajzoltatja a kisgyermeket a mise alatt. Mi az, ami ajánlott és mi az, amit másként oldjunk meg?

A szülők sokszor szoktak a gyermekekkel könyvet nézegettetni misén. Megelégednek a mise során hoz-

zájuk hulló „morzsákkal” is, de az is ad nekik kellő elmélkedni valót, és ad lehetőséget arra, hogy igyekezzenek nap, mint nap tovább Isten felé.

5. Van külön játszóterem, amit a gyerekek többsége élvez is, nagy hancúrozás van. Más kérdés, hogy közben a szülők nem a misére figyelnek és a gyerekek sem az jön le, hogy templomban voltak, misén voltak. Mi az Egyház álláspontja ezzel kapcsolatban?

Természetes egy kisgyerek általában nem tudja követni a mise gondolatmenetét, de próbáljuk megmutatni neki, hogy mi miért szeretünk templomba járni. Ha őszintén szeretjük a szentmisét, a lelkesedésünk egy idő után számára is feldolgozható lesz, és áttapad rá. Fontos az is, ha alkalomadtán megdicséjük a kisgyereket, ha megjegyezzük neki, milyen ügyesen végigcsinálta a Szentmisét, milyen ügyesen tudta, hol kell felállni, hol letérdelni.

6. Ahol van külön gyerekmise a többi miséről épp az áhítat, az odafigyelés miatt lehetőleg tartsuk távol a gyermekeket?

Teljesen megértem azokat a szülőket is, akik úgy döntenek, hogy a misén a gyermekek nyüzsgése és a velük való foglalkozás túlságosan lefoglalja őket. Ehelyett választják a külön misére járást, és otthon beszélgetnek a vasárnapi olvasmányokról a gyermekeikkel. Vallásos nevelést akarunk biztosítani a gyermekek számára, ennek keretében vasárnap misére visszük őket, eközben próbálunk a többiek számára nem zavaróak lenni, a gyermekeinkben a miselátogatást nem rémes élményként rögzíteni. Maradjunk türelmesek a kicsikkel, és ők is előbb-utóbb megtanulják a templomi viselkedést!

7. Hogyan lehet a két szempontot összeegyeztetni: Engedjétek hozzám a kisdedeket- és a liturgikus tér és a Szentség tisztelete?

Ahány pap, ahány szülő, ahány templomba járó, annyi vélemény. Számomra megható az az édesanya, aki elhozza kicsiny gyermekét a szentmisére. Kitűnik, hogy mennyire vágyakozik utána. Nem ismer akadályt, hogy ő is ott legyen az Isten házában.

Az ilyen anya azt akarja, hogy a kicsi szokja meg a templomot, a szentmisét, a tisztelendő atyát. Micsoda szívtelenség lenne azt mondani neki: zavarasz minket, menj haza a gyermekeiddel! Természetesen az édesanyának is figyelemmel kell lennie a szentmisén résztvevőkre. Meg kell tenni a kellő óvintézkedéseket: az ajtó közelében és a pad külső szélén leülni, hogy ha baj van, minden feltűnés nélkül ki lehessen menni. A felszereléshez hozzátartozik a cumi, egy

kis tejezske, tea, amivel a gyereket el lehet szórakoztatni.

A „szenvedő alanyok” részéről is sok a türelmet és szeretetet kérek! A Szentmise a legszentebb áldozat és a legbensőségesebb imádság. Hol van az az imádságos, áldozatos lelkület, ha nem bír el egy kis kellemetlenséget, a gyermekek mocorgását, duruzsolását, járkálását. Ha valaki ezen ennyire felháborodik, nagy önzésre vall. Jézus megszigta

azokat, akik el akarták zavarni tőle a kisgyerekeket? Ölébe vette, megáldotta, szeretgette őket: ilyeneké az Isten országa!

Én úgy örülök, ha kicsiket látok a szentmisén szüleik mellett a padban, vagy ölükben. Tudom, hogy kiváló édesanyjuk, kiváló édesapjuk van. Tudom, hogy ebből a gyerekből jó, vallásos hittanos lesz. Ez a gyerek már óvodáskorában messziről szalad hozzám, köszön és elbeszélget velem, mert a „Jézuska bácsit”, a „templom bácsit” ő jól ismeri. Az ilyen gyerek számára valódi otthonná lesz a templom, hiszen egész korán megszerette. Az ilyen gyerek már kicsi korában ismeri a szenteltvizet, a keresztségét, az imákat. Vérében van, tudata alá is beférkőzött a vallás.

Akit zavar a gyereksírás a szentmise alatt, gondoljon Szent Pál Szeretethimnuszára: „Szólhatok az emberek vagy az angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak a zengő érc vagyok, vagy pengő cimbalom. A szeretet türelmes, a szeretet jóságos... A szeretet nem tapintatlan, nem keresi a maga javát, nem gerjed haragra.” Jézus is összeszigta az apostolokat, amikor nem engedték hozzá a gyermekeket.

Miniklub

Szeretettel várunk minden óvoda előtt álló kisgyermeket (anyukával/apukával/nagymamával...) közös játékra, mondókázásra, büttyölésre keddenként 10-12 között a plébánia 2. emeleti Carceri hittanterembe! Érdeklődni: Gorove Mária (mari.gorove[kukac]gmail.com)

Országúti ovis misék

Szeptember 22-től minden hónap 2. szombatján 17.00 órától a kisgyermeket – karonülőket, totyogókat, ovis gyerekeket – és családjaikat várjuk „ovis misére” a templomba, hogy egyszerű liturgia keretében életkori adottságaiknak megfelelően ünnepeljük a köztünk és velünk élő Jézust.

Az ovis misék őszi dátumai:

- szeptember 22.
- október 13.
- november 10.
- december 8.

A kisgyermekes családoknak vasárnapokon lehetőségük van a porta melletti Porciunkula társalgóban felszerelt **TV segítségével bekapcsolódni a szentmise imádságaiba**, amikor kisgyermekük már elfáradnak és zavarják a templomi közös imádságot. A helyiség kinyitásához és a TV bekapcsolásához a portások nyújtanak segítséget.

Plébániai családos kirándulás

Október 6-án, szombaton plébániai családos kirándulásra megyünk a budai hegyekbe.

Találkozó a 63-as busz hűvösvölgyi végállomásánál 9.20-kor. Akik autóval jönnek, azokkal a nagyko-vácsi buszvégállomásnál 9.50-kor találkozunk. Az erdei séta során beszélgetünk, a cserkészek segítségével játszunk, imádkozunk, és megvendégljük egymást – ebéd a hozott szendvicsekből. Visszaérkezés Nagykovácsiba délután 15 óra körül.

Szeretettel várunk mindenkit!

Házasság

Ősszel folytatódik a Házasság sorozat Lothringer Éva szociális testvér, családterapeutaival:

Október 11., csütörtök 19.30

Háza-sokk?? Kultúrsokk! - A házasság, mint a kultúrsokk helye

Avagy: minden párkapcsolatban tapasztalható a kultúrsokk, nem csak a globalizált világban, ámde hasonló módon szoktuk megoldani, ami nem mindig sikeres... Jelenségek, válságok és kiutak egy családterapeuta szemszögéből.

November 15., csütörtök 19.30

„Amikor hamupipőke és a herceg családterápiába jön...”

Avagy: a nagy esküvő óta eltelt öt év. Most már nem bírják tovább. Egy tündér tanácsára végül elmennek egy családterapeutához...

- Mi is történik ott velük? Vagy mivelünk?
- Miben hasonlíthat a mi történetünk az övékhez?
- Mit tehetünk, hogy boldogan éljünk, amíg meg nem halunk?

Ha kíváncsi vagy, hogyan alakul tovább Hamupipőke és a Herceg – no meg a körülöttük élők – élete, akkor örömmel várunk!

Plébániai hittanok és közösségek gyerekeknek

<i>korosztály</i>	<i>időpont</i>	<i>helyszín</i>	<i>hitoktató</i>
Aprószenetek (1-2. osztály)	csütörtök 16.30-17.30	Carceri	Gödölle Krisztina, Somogyi Mónika
Elsőáldozásra készülők (3. osztály)	szerda 16.30-17.30	Alverna és Carceri	Kármán Krisztina, Kondorossy Mariann, fr. Zalán
Emmausz - úton levők (4. osztály)	szerda 17.30-18.30	Carceri	Kármán Krisztina, Kondorossy Mariann
Kiskamasz közösség (5-7. osztály)	csütörtök 17.30-18.30	Alverna	Gödölle Krisztina, Somogyi Mónika
Középiskolás közösség (9-12. osztály)	hétfő 16.00-18.00	Kisház	Kobus Edit nővér
Ministránsok	vasárnap 9.15	Sekrestye	fr. Zalán, Peregé Norbert, Szelényi Zsombor
Kiskórus (lányok)	vasárnap 9.00-10.00	Hosszúterem	Bosnyákovics Beáta
Cserkészek	péntek 17.30-19.00	Alverna, Carceri, Assisi	Török Márton, Stark Eszter

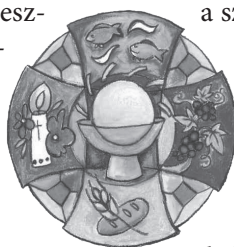
Szentségi felkészítés plébániánkon

Elsőáldozási felkészülés gyerekeknek

„Uram, kiáltották, add nekünk mindig ezt
a kenyeret!” (Jn 6,34)

A szentmise az Eucharisztia, azaz a kenyérben jelenlévő Krisztus ünneplése, hálaadás Jézus kereszttáldozatáért és föltámadásáért, vagyis a megváltásért, és részesedés annak kegyelmében. Minden szentmisében a megváltás élhető, végtelen értékű kegyelmét kapjuk. Az Eucharisztia vétele így egyesülés Krisztussal és az ő titokzatos testével, az egyházzal.

A szentáldozás segít a jóra való törekvésben, segít megszabadulni a bűntől, a rossz szokásainktól, a betegségektől, erőt ad a kísértésekben és a betegségekben, és erőt ad a másik ember elfogadására, az egységre, hiszen „egy kenyérből és egy kehelyből részesülünk.” Alapvetően fontos, hogy gyermekeinket a keresztény

nevelés útján elvezessük Krisztus asztalához, a Vele való találkozásra, a keresztény hit megélésére!

Plébániánkon az **első szentáldozást** általában az általános iskola 3. vagy 4. osztályának végén, májusban szoktuk kiszolgáltatni. Ehhez két év folyamatos hitoktatás és a vasárnapi szentmiséken a szülőkkel való rendszeres részvétel szükséges. Megelőzi az **első szentgyónás** és a szülők számára tartott **felkészülési alkalmak és ünnepek**. Fontos, hogy a gyerekeket a szülők és a család – jó példával és támogatással – folytonosan segítse a készületben és a keresztény életben való növekedésben.

Szeptemberben indul **elsőáldozó csoportunkba** várjuk azokat a 3-4. osztályos gyerekeket, akik **egyházi iskolában** vagy a **plébánián** már jártak hittanra.

Az 1-2. osztályosokat és a kezdő hittanosokat **előkészítő „Aprószenetek” csoportunkba** hívjuk. Az 5-6. osztályos nagyobb gyerekek a korosztályos csoportjukban tudnak felkészülni.

Bérmálási felkészülés fiatal felnőtteknek

„Vegyétek a Szentlelket!” (Jn 20,22)

A bérmálás a felnőtt keresztény élet mellett való tudatos döntés, elköteleződés és erre Isten válasza: a Szentlélek teljességének befogadása.

Ez feltételezi, hogy a bérmálkozásra jelentkező fokozatosan elsajátítja és tudatosan éli a keresztény életmódot, azaz

- ismeri az evangéliumot, azaz Jézus Krisztus tanítását,
- személyes kapcsolata van a Szentháromságos Istennel, azaz a teremő Atyával, a megváltó Fiúval és az élető Szentlélekkel, rendszeresen, naponta imádkozik, ismeri a keresztény közösség közös imamódjait,
- életét a keresztény életforma és erkölcs szerint alakítja és az ezzel ellentétes erkölcsi viselkedésnek tudatosan ellentmond, igyekszik megélni és valóra váltani az evangélium tanítását,
- megfelelően ismeri a keresztény hit tanítását,
- rendszeres szentségi életet él (rendszeres gyónás, heti mise és áldozás)
- ismeri az egyház ill. a plébániai közösség életét, tevékenységét, programjait és abba tevékenyen bekapcsolódik.

Plébániánk 2018. szeptember 28-tól péntek esténként 19.00 órától **bérmálkozásra felkészítő csoportot** indít **egyetemista korú fiatalok** számára, akik a hitben és a hitgyakorlatban alapvetően már járatosak – pl. egyházi iskolába jártak, rendszeresen gyakorolják hitüket. A **felnőtteket** katekumen csoportunkba várjuk.

Felnőtt katekézis a hit és Isten után érdeklődőknek

„Mester! Hol laksz? – Gyertek, nézzétek meg!”
(Jn 1,38)

Plébániánk idén is indít csoportot felnőttek számára, akik

- nincsenek megkeresztelve, de keresik Istent
- szeretnék Jézus Krisztust és tanítását megismerni, megélni, és az Egyház életét megismerve abba bekapcsolódni
- bár meg lettek keresztelve, de elsőáldozók, bérmálkozók már nem lettek, és most vágy él bennük e szentségek felvétele iránt.

A csoport első alkalommal 2018. szeptember 27-én, csütörtökön 19.15-kor találkozik a plébánia hittantermében. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Toborzó

Cserkész toborzó

A 4. számú BIK cserkészcsapat Magyarország egyik legrégebbi csapata, mely 2004-ben indult újra a plébánián.

Baden Powell, az alapító szerint a cserkészlet egy „önkéntes, vallásos, pártpolitikától független ifjúsági mozgalom, amely nyitott mindenki számára származástól, nemtől, társadalmi és vagyoni helyzetétől, valamint vallási meggyőződéstől függetlenül”.

Számunkra a csapat azonban több, mint ifjúságnevelő mozgalom, sokkal inkább közösség, ahol együtt próbálunk növekedni többek között hitéletben, a nemzeti hagyományok ápolásában és a környezettudatosságban. Mindez kisebb csoportokban, ún. őrsökben történik. A heti őrsgyűléseken a sok játék mellett olyan készségeket és tudást is elsajátítunk, amelyre az iskolában nincs

lehetőség. A heti foglalkozásokon kívül havonta is szervezünk csapatprogramokat (kirándulás, akadályverseny, főzőverseny), nyáron pedig táborozni megyünk. Csapatunk jelenleg 40 főt számlál, s az általános iskola első osztályától az egyetemistáig minden korosztály megtalálható itt. A heti őrsgyűléseket péntek délutánonként tartjuk a plébánián. Szeretettel várunk minden 7 és 14 év közötti lányt és fiút, aki kedvet érez a cserkészethez!

Jelentkezés:

- email: bikcsapat@gmail.com
- 7-9 éves lányok és fiúk: Hanti Sári +36-20-290-8076
- 10-11 éves lányok: Kóczián Zsófi +36-20-807-7387 és Bederna Luca +36-30-388-2753
- 10-12 éves fiúk: Jánosa Bence +36-70-418-0861
- 12 év feletti lányok és fiúk: Hamrák Anna +36-20-488-6600

Kapisztrán kórus

A megújuló Kapisztrán Kórus várja új énekesek jelentkezését minden szőlőben!

Ha szívesen énekel és van némi elszántságod, hogy kórusban tedd azt, akkor közöttünk van a helyed! Szeretettel várunk egy olyan nagy múltú, ám megújuló közösségbe, ahol egymás megismerése mellett a templomi liturgia szolgálatát, közös muzsikálást tűztük ki célul.

A kottaolvasás nem feltétel! Ha jó hangod van, jelentkez a kóruspróbánkon, amit minden kedden

19.00-21.00 óra között tartunk a II. emeleti Alverna teremben.

Kodály szerint „A zene nemcsak magányosok kedvtelése, hanem lelki erőforrás, amit minden művelt nemzet igyekszik közkinccsé tenni.” Templomunk közösségéből legyünk valamennyien azon, hogy a bennünk szunnyadó tehetség és lehetőség ne elsikkadjon és szétmorzsolódjon, hanem valóban mindnyájunk javára közös kinccsé legyen! RÁD is számít plébániánk világi és egyházi vezetősége, valamint kórusunk tag-sága és karnagya, Lógó Tibor.

„Az Eucharisztia az Egyház életének forrása”

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve

Ferenc pápa döntése értelmében 2020 szeptemberében hazánkban, Budapesten kerül megrendezésre az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus. Nagy megtiszteltetés ez számunkra, hiszen e ren-

dezvény kapcsán lehetőségünk nyílik arra, hogy az egész világ előtt megvalljuk Jézusba és az Oltáriszentségbe vetett hitünket, és tanúságot tegyünk örömünk-ről és keresztény reményünkről. Ennek a célnak az elérése érdekében már egy éve elkezdtük a felkészülést a Kongresszusra, aminek legfőbb célja hitünk és elköteleződésünk megújulása.

A tavalyi év fókuszában az **Eucharisztia, mint keresztény életünk forrása** állt. A most kezdődő lelkipásztori előkészületi évben pedig a **közösségeinket** szeretnénk megerősíteni, hiszen csak akkor fogja a világ felismerni, hogy Jézushoz tartozunk, ha szeretettel vagyunk egymás iránt. Plébániai, szerzetesi, lelkiségi vagy más keresztény közösségeinknek ezt a krisztusi szeretetet kell sugározniuk a világ felé.

Ez csak akkor valósulhat meg, ha minden egyes katolikus hívő Krisztus-központú életet él, és az ő tanítása alapján építi a keresztény közösséget. A katolikus közösségek legnagyobb ünnepe a szentmise, ami életünknek és küldetésünknek is csúcsa és forrása. Fontos ennek a legszentebb liturgiának mély megértése és átélése, az abban való aktív részvétel.

A többi között ezt kívánja elősegíteni a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Általános Titkársága által elkészített pasztorális terv. Továbbgondolásra érdemes kiindulási pontokat, segítséget találunk benne a teljesség igénye nélkül, hiszen minden közösség élethelyzete más és más. Ami viszont egyaránt fontos mindegyikben: az Eucharisztia, mint communio, azaz közösség. Ezt fejezi ki az idei év mottója is: **„Az Eucharisztia az Egyház életének forrása”. ...**

Bízom benne, hogy a plébániákon és más közösségekben mind többen vállalnak részt a közösségi élet előmozdításában, a másokért végzett szolgálatban, ami által Isten Országa egyre inkább jelenvalóvá lesz.

Kívánom, hogy a következő év pünkösdjéig növekedjenek közösségeink hitben és szeretetben..., hogy Isten irántunk való szeretetének jeleivé váljanak.

Erdő Péter bíboros

Ima a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért:
Mennyei Atyánk, minden élet forrása! Küldd el Szentlelkedet, hogy az önmagát értünk feláldozó és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust felismerjük és egyre jobban szeressük! Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk, orvosunk és békességünk. Adj bátorságot, hogy az ő erejét és örömét elvigyük minden emberhez! Add, hogy a készület ideje és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon! Ámen.

Forráspont – ifjúsági imanap:

Találkozási lehetőség Jézussal, aki velünk maradt az Oltáriszentségben – 2018. szeptember 15.

A NEK Titkárság egy ifjúsági eucharisztikus napra hív minden 15 és 30 év közötti fiatalt szeptember 15-re a budapesti MOM Sportközpontba!

Az esemény házigazdái Fábry Kornél, a NEK főtitkára és Jákfalvy Kata, a Bonum Televízió műsorvezetője. A program 14.00-kor regisztrációval kezdődik, 15.00-tól zenés dicsőítésbe kapcsolódhatnak be a résztvevők. 15.30 és 17.00 között pódiumbeszélgetés és tanúságtételek színesítik a programot, majd tanítás következik Hodász András atyától. 18.00-kor szentmisével ér csúcsára a nap programja, melyet Erdő Péter bíboros celebrál. 20.00-tól szentségimádáson vehetnek részt a fiatalok, majd a program zárása következik 21.00-kor. A nap meghívott vendégei, tanúságtevői: Gersei Csenge, Vecsei H. Miklós, Hodász András.

Missziós kereszt az Országúton

Ozsvári Csaba ötvösművész (1963-2009) alkotása, a missziós kereszt a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) missziós szimbóluma. Az esztergomi bazilikában álló tölgyfa kereszt 2007-ben készült, közel három méter magas, bronz borításokkal *díszített*. A keresztet a 2007-es Budapesti Városmisszió alkalmával állították fel először, majd az esztergomi bazilika északi kereszthajójában nyert végleges elhelyezést. Növényi ornamentikája a magyar honfoglalás kori ötvösség motívumait idézi. Díszítőelemei alapján historizáló mű; leveles-indás mintázatában az ősi magyar életfantomot jelenik meg, a páva szimbólum megjelenítésével pedig ókeresztény stílusjegyeket is visel. De a kereszt nemcsak egy - a történelmi múltunk stílusvilágát magán hordozó - egyedi ötvösmunka, hanem ereklyetartó is. Középpontjában, ezüst tokban Szent Kereszt-ereklye van elhelyezve, melyet a leveles díszek fordulataiban magyar szentek ereklyéi vesznek körbe:

Szent Adalbert, Boldog Salkaházi Sára, Boldog Batthyány-Strattman László, Szent Gellért, Szent Imre, Szent István király, Szent László király, Szent Margit, Szent Erzsébet, Kassai vértanúk, Boldog IV. Károly király, Szent Hedvig, Zoborhegyi Szent Zoerard-András és Benedek, Szent Márton, Boldog Gizella, Boldog Apor Vilmos, Boldog Romzsa Tódor, Boldog Meszlényi Zoltán, Becket Szent Tamás.

Ferenc pápa Rómában 2017 novemberében megáldotta a 2020-ban Budapesten megrendezendő 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus missziós keresztjét. A kereszt a NEK előkészületeként a 2020. szeptemberében megrendezendő kongresszusig országjáró körúton van. **2019. június 6. és 10. között**, Pünkösöd ünnepéhez kapcsolódóan templomunkban lesz. Ez időben liturgikus és kulturális programokat – imádságokat, virrasztásokat, koncertet és kiállítást – tervezünk.

Szentségimádások – 2018. ősz

- Szentségimádást tartunk **minden hétköznap** az esti mise után 19.00 óráig.
- Minden hónap 3. péntekjén **egésznapos szentségimádást** tartunk a reggeli mise végétől a 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig. Kérjük a testvéreket, iratkozzanak fel az Oltáriszentség őrzésére a templomban, a középen álló asztalon megtalálható papíron. Mindenkit szeretettel várunk, hogy csendben időzzön az Eucharishtiában jelen lévő Jézussal!

Ősszel a következő napokon tartunk egésznapos szentségimádást templomunkban: szeptember 21., október 19., november 16., december 21.

- Tervezés és szervezés alatt van templomunkban a **Szentségimádás iskolája**, egy 12 alkalomból álló sorozat. Egy-egy alkalma kb. 1-1,5 órás, előadásból, imádságból, beszélgetésből áll. A részleteket hirdetjük majd.
- **A Király a királyod?** – Krisztus király ünnepének előestéjén, 2018. november 24-én 17.00 és 18.00 óra közt a világszerte megtartott szentségimádáshoz kapcsolódva ismét közös imádságra hívjuk testvéreket.
- Egyben szeretettel emlékeztetjük a testvéreket az **Oltáriszentség vételének szabályaira**: a Szentáldozáshoz minél gyakrabban, egyben mindig tiszta szívvel és teljes odaadással (a „kegyelem állapotában”) járuljunk, ezért ha szükséges, előbb a szentgyónásban tisztítsuk meg szívünket. Fontos, hogy méltó és bensőséges találkozás legyen ez az egész közösség számára – legyünk figyelemmel egymásra. Szükség esetén lehetőség van gluténmentes ostyával való szentáldozásra is – az áldozáshoz járuló sor legvégére állva jelezzük az áldozatnak kérésünket.

Műszaki fejlesztések a plébánián

A nyáron több műszaki fejlesztés és karbantartás valósult meg plébániánkon.

- Elkészült a **templomvilágítás felújításának 1. szakasza**: a templomhajóban és a szentélyben a korábbi, előregedett halogén reflektorok helyett korszerű, energiatakarékos ledes fényforrásokat szereltünk fel. A munkák mintegy 6,5 mFt-ba kerültek. A munkák második szakaszának megvalósítását jövőre tervezzük. Ennek keretében a mellékoltárok, a Mária kápolna, a karzat és az orgona, illetve az előtér világítása újul majd meg. Köszönünk minden anyagi támogatást a felújítás megvalósításához!
- Július végén elkészült a **Mária kápolna és a sekrestye festése** is, illetve a három második emeleti **hittanterem**, a mellékhelyiségek és a kiskonyha tisztasági festése is.
- A hittantermekben új **hőszabályzók** felszerelésére került sor.
- A közeljövőben – várhatóan szeptemberben – a **templomi kivetítő** fejlesztése is elkészül: az új projektor beszerelése és az új vetítőfelület kialakítása folyamatban van. A kántorok segítségével megújul a kivetítő rendszer is.

Az őszi folyamán szükséges az **orgona** karbantartása, valamint a **templomtornyok** sérült párkányborításainak javítása, melyet alpin technikával végeznek majd el a vállalkozók.

Adományok, egyházi hozzájárulás

A hívek állandó befizetései teszik lehetővé a templom és a plébániaépület fenntartását, a szükséges karbantartásokat és felújításokat, a hitoktatás és a közösségek működésének fenntartását, a plébániai munkatársak fizetését, a közösségi programok megszervezését, a plébánia kulturális, egyházzenei programjait. Ennek befizetése minden jövedelemmel rendelkező felnőtt lelkiismereti kötelessége.

Összegére a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia iránymutatása az éves nettó jövedelem 1%-át javasolja kereső személyenként. *(Kiszámításához segítséget nyújthat a honlapon is megtalálható táblázat.)*

Az egyénileg kiszámított összeg az év során bármikor befizethető:

- új lehetőségként a honlapon keresztül bankkártyás fizetéssel,
- átutalással a plébánia számlaszámára: Országúti Ferences Plébánia – 11600006-00000000-67842472 (Erste Bank) – kérjük a befizető nevét és címét megadni, ill. a megjegyzésként beírni: „*egyházi hozzájárulás*”,
- a templomban vagy a portán is megtalálható csekken,
- vagy az irodában személyesen, nyitvatartási időben.

Lemondások perselye

A Lemondások perselye folyamatosan várja a testvérek adományait, akik hétköznapi életükben valamiről lemondást vállalnak és ennek értékét a plébánia által támogatott szegényeknek javára ajánlják fel. A persely bevételét az Országúti Karitás segítségével juttatjuk el számukra. A rászorulóknak nevében köszönjük a testvérek áldozatos támogatását! Egyben szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a hajléktalanokat is mindenekelőtt a Lemondások perselye vagy a Szent Antal persely útján támogassák. Ezzel sok kellemetlenségtől óvjuk meg egymást. Köszönjük! A Karitás a hajléktalanok számára valós és szervezett segítséget nyújtó szociális szolgálatok munkáját rendszeresen támogatja a két persely bevételéből.

Házasságrendezési konzultáció

Több hívő számára okoz gondot, hogy miután első, templomban megkötött házasságuk tönkrement, bár később új, jól működő családot hoztak létre, korábbi egyházilag érvényes házasságuk miatt nem tudnak szentségekhez, szentáldozáshoz és szentgyónáshoz járulni. Számukra az Egyház lehetőséget kínál azzal, hogy egy egyházi jogi eljárás keretében megvizsgálja korábbi szentségi házasságuk érvényességét, és amennyiben bebizonyosodik, hivatalosan is kimondja annak érvénytelenségét. Plébániánkon Dudás Zoltán állandó diakónus, egyházbiztos, ajánlja fel segítségét mindazoknak, akik szeretnének élni ezen eljárással, majd jelenlegi kapcsolatuk egyházi rendezésével. Szeptember 12-én, szerdán 17.00 óra után ismét szeretettel várja az érdeklődőket. Az időpont előzetes egyeztetése szükséges emailben – szocialisreflex@gmail.com – a torlódások elkerülése végett.

Betegek látogatása

Kérjük a testvéreket, hogy ha környezetükben idős, a szentmisére eljönni már nem tudó betegekről tudnak, akik szívesen vennék az Oltárszentséget minden hónapban, jelezzék a sekrestyében, az irodában vagy a portán (*név, cím, telefonszám*).

Plébániai programok

- Szeptember 9. vasárnap 10.00 – Veni Sancte
- Szeptember 10. hétfő – a hitoktatás kezdete
- Szeptember 21. péntek – szentségimádási nap
- Szeptember 21. péntek 19.00 – Egyházzenei áhítat (Bálint Matyás)
- Szeptember 23. vasárnap – a templomszentelés 248. évfordulója (1770)
- Szeptember 30. vasárnap – a Szentírás vasárnapja
- Szeptember 30.-október 1-2. – Szent Ferenc triduum a 18.00 órai szentmisén
- Október 3. szerda 18.00 – ünnepi szentmise Szent Ferenc tiszteletére (*Tranzitus*)
- Október 6. szombat – plébániai kirándulás – a részleteket a szentmiséken hirdetjük.

Zenei áhítat az Ars Sacra Fesztivál keretében

2019. szeptember 21-én 19.00 órától Bálint Matyás és barátai adnak hangversenyt templomunkban. A koncerten kórus, instrumentális és oratorikus művek szólnak meg, fiatal művészek előadásában, akik közül legtöbbször a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskolába jártak. Sor kerül ösbemutatókra, többek között Bálint Matyásnak az Eucharisztikus Kongresszus pályázatára íródott népmiséje is elhangzik.

Országúti orgonaestek

- Szeptember 23. vasárnap 16.30 - Dobiné Jakab Hedvig orgonaművész
- Október 14. vasárnap 16.30 - Alföldy-Boruss Csilla orgonaművész
- November 11. vasárnap 16.30 - Friedler Magdolna orgonaművész

Liturgia

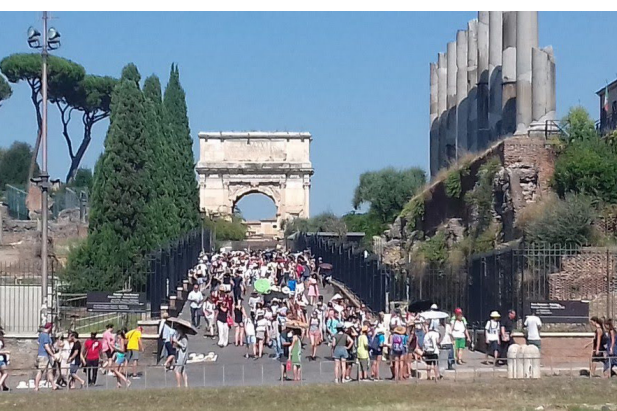
Szentmisek	hétfő-szombat 7.30 és 18.00 elsőpénteken 10.00-kor is	vasárnap 6.30, 8.30, 10.00, 11.15, 12.30, 18.00, 19.30
Szentségimádás	hétfő-péntek az esti szentmise után 19.00-ig	minden hónap 3. péntekjén egész nap
Zsolozsma	hétfő-péntek 7.00, 12.15, 17.30	vasárnap 17.30
Gyóntatás	hétfő-szombat 7.20-8.00 és 17.30-18.30 elsőpénteken 9.30-10.30 is	vasárnap 8.00-12.45 17.30-18.30 és 19.00-20.00

	Szentmise		Gyóntatás	
Hétfő	7.30	P. Gábrriel	7.20-8.00	P. Zsombor
	18.00	P. Zsombor	17.30-18.30	P. Miklós
Kedd	7.30	P. Bence	7.20-8.00	P. Rafael
	18.00	P. Zalán	17.30-18.30	P. Rafael
Szerda	7.30	P. Tihamér	7.20-8.00	P. Zalán
	18.00	P. Zsombor	17.30-18.30	P. Zalán
Csütörtök	7.30	P. Bence	7.20-8.00	P. Tihamér
	18.00	P. Zalán	17.30-18.30	P. Gábrriel
Péntek	7.30	P. Tihamér	7.20-8.00	P. Zalán
	1.péntek: 10.00	P. Miklós	9.30-10.30	P. Zsombor
	18.00	P. Zsombor	17.30-18.30	P. Miklós
Szombat	7.30	P. Zsombor	7.20-8.00	P. Zalán
	18.00	P. Zalán / P. Miklós	17.30-18.30	P. Gábrriel
Vasárnap	6.30	Zsombor	8.00-8.45	P. Gábrriel
	8.30	változó	8.45-9.45	P. Zsombor
	10.00	P. Zalán	9.45-10.45	P. Tihamér
	11.15	P. Tihamér	10.45-11.45	P. Miklós
	12.30	P. Zsombor	11.45-12.45	P. Miklós
	18.00	P. Gábrriel	17.30-18.30	P. Zalán
	19.30	P. Bence /P. Nikodémus	19.00-20.00	P. Rafael, P. Zsombor

Az atyák a fenti rend szerint miséznek és gyóntatnak - ez alkalmanként változhat.

Plébániai ügyintézés

	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek
Plébánia iroda	8.30-11.00		8.30-11.00		8.30-11.00
	17.00-18.30	16.30-18.00		16.30-18.00	
Lelkipásztori fogadóóra	16.00-17.30				16.00-17.30
Karitás fogadóóra		15.30-17.00		10.30-12.00	

Vedd együtt!

Plébániánkon minden csütörtökön megrendezésre kerül a VeddEgyütt! Termelői Vásár, ahol online megrendeléssel jó minőségű, hazai terméket vásárolni. Rendelés: veddegyutt.hu, átvételi pont: Tamás Alajos Ház parkoló – Budapest, Rómer Flóris u. 4. A forgalom 5%-át a kárpátaljai rászorulóknak étkeztetésére továbbítjuk.

A Budapest Országúti Szent István első Vértanú Plébánia lapja
Megjelenik 800 példányban. Felelős kiadó: fr. Lendvai Zalán ofm plébános
1024 Budapest, Margit krt. 23. 212-5628 (porta) és 315-0944 (plébánia - irodai időben)
orszagut@ofm.hu; orszagutiferencesek.hu; facebook.com/orszagutiferencesek/
Erste Bank: 11600006-00000000-67842472